

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det sker ganske ofte, at politiske partier lover guld og grønne skove til børnefamilierne herhjemme: pasningstilbud til 1.000 kr., gratis mad, forskellige lofter over betaling af offentlige ydelser. Det bliver bare ved snakken, det er luftkasteller eller med andre ord en gratis omgang uden gang på denne jord.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke at stikke familierne blå i øjnene. Vi har arbejdet for og arbejder konstant for at forbedre vilkårene for børnefamilierne, ikke tom tale, men konkrete resultater, der kan mærkes. Det er også tilfældet med dette forslag.

Ved at sænke den maksimale forældrebetaling for pasning af de mindste sikrer vi familierne større råderum i hverdagen – en hverdag, som for de fleste byder på travlhed og masser af nye udgifter, der naturligt følger med, når man får børn. Fra den 1. januar 2007 forbedres vilkårene for børnefamilierne, så der bliver en tilsvarende lettelse for børn i aldersklassen fra 3 år og til skolealderen. Fra 2008 forhøjes børnechecken for de mindste med 2.000 kr. om året. Det er udtryk for god, konservativ familiepolitik i modsætning til oppositionens luftkasteller.

Men penge er jo ikke alt. Der er flere undersøgelser, der viser, at børnefamilierne efterspørger højere kvalitet i pasningstilbudene. For os Konservative er det ikke enten/eller, tværtimod. I forbindelse med finansloven bliver der taget hul på en pulje på 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten i dagtilbuddene: mere fokus på de udsatte børn, bedre fysiske rammer og andre tiltag, der mærkbart hæver kvaliteten i vores pasningstilbud.

Det er endnu en understregning af, at vi Konservative ikke baserer vores familiepolitik på luftkasteller, tværtimod tager vi familierne her i landet så tilpas alvorligt, at vores mærkesager bliver til virkelighed. Det er dette lovforslag et ganske godt eksempel på.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne starte med at ønske De Konservative til lykke med det her forslag. Det er god konservativ politik, det er centralistisk, staten skal bestemme det hele, det er målrettet middelklassen, den højere middelklasse og de velhavende familier, De Konservatives valg målgrupper. Det er, som et konservativt forslag skal være, og jeg gør mig ingen illusioner om, at man skulle have ambitioner om i stedet at støtte de

svage eller at overlade ansvaret til kommunerne.

Derfor vil jeg spørge den konservative ordfører om de mere tekniske ting i lovforslaget, for ud over det ideologiske i det her, er der jo mange høringssvar, der peger på, at det rent teknisk også er noget bras, fordi man går ind og deler op efter alder i stedet for efter institution. Man laver en lille delpakke i stedet for at lave en samlet pakke for hele børneområdet, og man får en masse ekstra administration.

Vil De Konservative være lydhøre over for her i lovbehandlingen at rette nogle af de her tekniske ting ind, så de kom lidt mere i harmoni med den virkelighed, der er ude i kommunerne, eller har man ligesom sat sig fast på, at det bare skal være sådan her, uanset hvad de, der har forstand på det, siger?

Kl. 22.10

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg synes egentlig, at det rent tekniske er helt, som det skal være. Nu er det her jo en førstebehandling, og det betyder også, at det er en principiel diskussion, så derfor er det et spørgsmål, hvor meget teknik vi skal tage her i dag, for det kan vi selvfølgelig snakke videre om under udvalgsbehandlingen.

Men det er da i hvert fald vigtigt, når vi udmønter disse ønsker, at vi så starter med de allermindste, hvor børnefamilierne har den største omkostning. Det synes jeg er ganske korrekt.

Og så hørte jeg ordet centralistisk, og at man fratog kommunerne ansvaret. Nu er der tale om en maksimal grænse, så kommunerne er velkommen til at sænke forældrebetalingen yderligere. Den frihed har de dog stadig.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er sådan en meget præcis måde at formulere den konservative forståelse af selvbestemmelse i kommunerne på, så den tror jeg bare vi lader stå sådan helt for sig selv.

Men hvis vi nu f.eks. tager sådan noget som det, at man siger, at det gælder for børn fra 0 til 2 år, så tror jeg egentlig også, at de konservative vælgergrupper, vælgere og børnefamilier kan blive lidt generet af, at man i stedet siger, at når børn går i vuggestue, så gælder der ligesom én regel, og når børn går i børnehave, så gælder den anden, fordi det er lidt mere forståeligt, mere enkelt, lidt mindre administrativt bøvl.